

an att han må mig förlåten varda
Jag måtte gömma mig undan ditt
ansigte. Adfälden lynde, efter Broders
mordet, af fruktan för sin Fadens
vrede, och annu dag händer det
icke så jällan, att barn, som gjort
illa, ryms till Skogs, af fruktan
för straffet, o. s. v.

1570. Men kan icke förälskräkientat bli-
va till frids ställt dermed, att det brätt-
liga Barnet flyr: ty förälskräkientat,
hvar af os, att blifva försonadt, att på-
trycka det ängstfulla till sitt hjerta.

(Se liknelsen om den förlorade Sonen).
Men fruktan för Guds vrede, eller
stränga rättfärdighet, är dock något
den som fruktar Gud är dock när-
mare himmelriket, än den som hans
förälskräkientat, omänte kånflor,
och gör Herr af förälskrarnes Tårar.
Men kan icke säga annat om den
förfä, andra och tredje af dessa Barn.

1571. Frukten för Guds stränga rätt-
färdighet, frukten för släktens och
domen, är alltid den förfä kånfla
som pågas de väckta. Derföre säger
och så Luther: Vi skole frukta och
älska Gud; detta betydde den döda
Frans Anhängare så, som Paulle

17
människan kunna frukta och älska
Gud på en och samma gång.

1572. Men frukten och kärlek hafva
sin grund uti ett och samma or-
gan; de äro på sätt och vis stridiga
passioner; de kunna icke existera
jämfte hvarandra på en och samma
gång. Derföre säger Agrippelen, att
kärleken utbrifver råddhågan.

Frukten och hat kunna hvarandra
existera på en och samma gång.
det latinska ordspråket: odivint
dum metuent, antyder detta; och
bekräffas af Luther, som en tid hater
de Guds stränga rättfärdighet, emedan
han fruktar den.

1573. Men den Barnliga vördnaden
får icke försvinna: Om Luther med
"frukten" menade den Barnliga
vördnaden: så eger faken sin fulla
betydelse. Men det tyckes hvarandra
hafva varit Luthers mening, att fruk-
ten och kärlek, höra till olika re-
ader af människans omvändelse.
Frukta först, älska sedan du fått
Gud till väv. medan människan
står under lagen, kan hon väl fruk-
ta, men icke älska Gud. Detta är alla
Christnas erfarenhet. om man